

CONSILIEREA PSIHOEDUCAȚIONALĂ A ELEVILOR CU PĂRINȚI PLECAȚI

Copiii cu părinți plecați, aflați în grija unuia dintre părinți sau a unor rude, prezintă anumite vulnerabilități de ordin psiho-emoțional și social care se cer identificate, analizate și, mai ales, rezolvate.

Consilierea psihosocială este o intervenție psihologică în scopul optimizării, autocunoașterii și dezvoltării personale sau în scopul prevenției și remiterii problemelor emoționale, cognitive și de comportament pe care acești copii le pot dezvolta.

Cu alte cuvinte, consilierea psihosocială este o intervenție psihologică care se adresează persoanelor aflate în situații de criză, sau care se află în impas în ce privește rezolvarea unor situații din viață personală sau profesională. Persoanele care apelează la consiliere psihosocială sunt deci persoane sănătoase, care au totuși nevoie de consiliere pentru a găsi soluții legate de problemele cu care se confruntă.

Consilierea psihosocială se adresează adulților, copiilor, adolescenților și vârstnicilor deopotrivă. Consilierea se realizează fie prin consiliere individuală, fie prin consiliere de grup, de exemplu în cadrul grupurilor de suport.

Consilierea psihosocială este similară psihoterapiei în multe privințe, însă se adresează în special prevenirii apariției tulburărilor psihologice, în timp ce psihoterapia are o arie mai mare de intervenție, cuprinzând și intervențiile psihologice pentru patologii specifice.

Consilierea psihosocială urmărește dezvoltarea personală, autocunoașterea și adaptarea cât mai eficientă la mediu prin dezvoltarea unor abilități și capacități. Astfel, consilierea psihosocială reprezintă un transfer de informație din domeniul de specialitate și de proceduri pentru că problema concretă să nu mai existe. Consilierea constă din ansamblul acțiunilor pe care psihologul le întreprinde în scopul de a-l ajuta pe client să se angajeze în activitățile care îl vor conduce la rezolvarea problemelor sale.

Demersul consilierii se centrează atât pe dimensiunea preventivă a tulburărilor afective și comportamentale, cât și pe cea a rezolvării de probleme, a dezvoltării și optimizării personale. Procesul consilierii pune problema modalităților de învățare, cât și a condițiilor în care o personalitate se poate dezvolta în mod optim.

Nivelul de dezvoltare și optimizare personală este indicat de:

- capacitatea de deschidere spre noi experiențe
- sentimentul de valorizare a potențialului propriu
- capacitatea de auto-reflexie
- perceperea schimbărilor de sine pozitive
- eficiență
- flexibilitate
- creativitate
- respingerea rutinei.

Atingerea unui nivel optim al dezvoltării personale presupune:

- *perceperea de sens în viață*: prin integrarea experienței trecutului, prin capacitatea de trăire a prezentului și gestiunea viitorului;
- *acceptarea de sine*: atitudine pozitivă față de sine, acceptarea calităților și defectelor;
- *autonomie*: caracterizată prin independență, hotărâre, rezistență la tensiune, imagine de sine consistentă și stabilă;
- *control*: capacitatea de control a propriului destin;
- *capacitatea de a avea relații pozitive*, caracterizate prin încredere, prin nevoia de a primi și oferi afecțiune.

Demersul de consiliere psihosocială a copiilor din proiectul EDUACCES urmărește în special dezvoltarea unui ansamblu de obiective care să reflecte nevoile emoționale ale acestora. Elevul este susținut în dezvoltarea comportamentului de tip intențional, flexibil și, în consecință, productiv. Existența de obiective adecvate determină orientarea subiectului spre viitor, spre oportunitățile care îi conferă sens în viață.

Consilierea psihosocială este o relație de colaborare în care o persoană specializată asistă elevul în ameliorarea problemei cu care se prezintă și în îmbunătățirea abilităților de rezolvare de probleme și luare a deciziilor

Bibliografie

Nelson-Jones, R. (2017). *Manual de consiliere*. București, Editura TREI.

Expert sprijin psiho-social 2: BĂLAN CRISTIANA